

Blagosrčna deklica.

Minka na trati igra se,
Ovčka se zraven nje pase;
Skače in poje vesela,
Mlada je, kaj bi ne pela?

Starček ob pačci prihaja,
Kašlja, po malem postaja;
Vsede napósled se v travo,
Vzdihne, pogleda v višavo.

Minka ozrè se, ga gleda,
Vtihnè, zamrè jej beseda.
Starček že vpognene glave
Strgan je, borne postave.

K njemu gre in ga povpraša:
»Kje pa je hišica vaša?«
»Deklica, nimam je hiše,
Ves svet je moje ognjiše.«

»Kje pa domače imate,
Oča in sestre, pa brate?«
»Oh, že so vsi pri Očetu.
Sam sem ubožec na svetu.«

Starček to reče zdihvaje,
Minki srce se raztaje;
Kruhek svoj 'z žepa izvleče,
Možu dá v roke medléče.

»Kdo vam pa streže in kuha?
Kdo li pa reže vam kruha?«
»Dobri ljudje; Bog jim plača,
Da oskrbijo berača.«

Mož se zasmèje veselo:
»Bog ti poplačaj to delo!«
Minki pa gorke solzice
Mlado namakajo lice.

Koder le tla porosijo,
Mile cvetlice vscvetijo.
Angelj, ki Minko varuje,
V knjigo vse to zapisuje.

J. Krek

